l. 10 tit. 26 part. 4.—Feudum si in totum, vel in parte per feudatarium alienetur, an propter hoc perdat feudum, vel partem alienatam, num. 2 dict. leg. 10 per text. ibi. — an ab aliquo præscribi possit spatio longissimi temporis, et an præscriptione centenaria; et an idem sit dicendum, sive feudum sit in alterius personam formatum, sive non, num. 3 l. 10 tit. 26 part. 4.—Et quid si dominus feudi alienationem feudi sciret, et consenserit, an tunc excludatur præscriptione longissima, ibidem.—Et an sicuti domino non præjudicat præscriptio contra vassallum, ita etiam non præjudicet agnatis vocatis ad feudum antiquum, ibidem quæstion. 2. —Et an eis, præscriptione non obstante, detur utilis rei vendicatio, dict. n. 3 quæst. 2.—Feudum assimilatur in multis naturæ majoratus, n. 2 quæst. 3 l. 10 t. 26 part. 4. —sui patris amittit filius, si non juret fidelitatem domino intra terminum juris; et à quo tempore tempus illud debeat incipi computari, et an idem in masculo, vel in fœmina, n. 4 dict. l. 10 per text. ibi.—Et quid si antecessor fecit juramentum pro se, et successoribus suis, ibidem. —Et an si investitarum intra annum non petierit, illud ejus filiis et agnatis noceat quando feudum esset paternum, ibidem, in n. 6. — Et qui sint judices in causa feudali inter vassallum et dominum orta, etiam hodie, n. 1 et 2 l. 11 ibidem.—Feudum si possideatur à clerico, et inter ipsum et dominum lis orta sit super concernentibus ipsius feudum, an tunc pares curiæ judices esse debeant, vel non, n. 3 d. l. 11. —Et ad quem appellabitur in causis feudalibus, n. 4 ibi. -Et dominus debet in causa feudali judicare et quando; et quid si quæstio sit inter duos Comites, vel Barones, vel quid si vassalli prætendant diversos investitores, n. 5 ibi. -Feudum an amittat ille qui propter culpam suam factus fuit inutilis, n. 7 l. 3 t. 2 p. 5, dixi etiam suprà—Et si in feudi datione adsit deceptio ultra dimidiam justi prætii, an talis datio teneat, n. 4 in principio, l. 56 tit. 5 p. 5. — Feudum an amittat feudatarius, quando vendidit illum non intendens dominum damnificare; et quid si vendat sub conditione, n. 3 quæst. 6 l. 29 tit. 8 part. 5. — et qualiter in materia feudali intelligatur, et sumatur verbum *hæredibus*, v. n. 2 l. 14 tit. 3 quæst. 6.—Et an res feudalis per testatorem legari possit, et an debeatur earum æstimatio, n. 3 quæst. 6 l. 10 tit. 9 part. 6.—Feudum an possit in dotem dari, et an feudum et majoratus æquiparentur, et sint ejusdem naturæ, n. 4 l. 6 t. 11 p. 6.—semper præsumitur concessum secundum suam propriam naturam, nisi alteratio probetur, num. 2 l. 3 tit. 13 part. 6.—Et in majoriis non semper militant rationes, quæ in feudis, num. 2 quæst. 6 in fin. l. 3 t. 13 part. 6. — Et an pater succedat in feudo filiis sui, n. 1 l. 4 ibidem.—Et an filius naturalis succedat matri in feudo materno, n. 9 l. 12 tit. 13 part. 6.—Feudum revertitur ad dominum si vassallus delictum privatione dignum committat, n. 10 l. 2 tit. 2 part. 7.—Et an infamis perdat feudum, n. 10 l. 7 t. 6 part. 7.—Et an ex damnationi vassalii, in cujus consequentiam venit amissio bonorum, feudum ad dominum redeat, vel ad ejus filios, n. 6 l. 5 tit. 31 part. 7.

Ficta confessio, v. in verbo Confessio ficta.

Ficta traditio, v. in verbo Traditio ficta.

Ficta donatio, v. in verbo Donatio ficta.

Fictio minor est, quam veritas, num. 1 tit. 1 p. 4.—Fictiones fraudem augent, et simulatæ protestationes nihil operantur, num. 3 l. 29 tit. 8 part. 5.

Fideicommisaria libertas, vide in verbo Libretas.

Fideicommissarius, et an sententia lata contra hæredem noceat fideicommissario, et quando, n. 4 l. 20 tit. 22 part. 3.—si de fideicommisso dotem dederit, et illa postea ad fideicommissarium redeat, an et tunc talis dos reincidat in fideicommisso, sicuti erat antea, n. 1 quæst. 43 l. 10 tit. 26 part. 4. — si decedat ante gravatum, an tunc jus petendi fideicommissum trasmittat ad hæredes, n. 12 l. 10 tit. 4 part. 6.—an excludat substitutum instituto repudiante, n. 6 l. 2 tit. 5 part. 6.—tenetur fideicommissum restituere, quando testator illud sibi jussit; et quid si gravatus interim deportetur, et ejus bona publicentur, n. 4 l. 14 tit. 5 part. 6.—gravatus restituere post mortem, si intret monasterium, an statim debeat fideicommissum restituere, ibidem.—si ante restitutionem decedat, ejus hæres restituere tenebitur, ibidem in n. 8. — quando fideicommissum restituit, quæ in tali restitutione veniant, n. 9 l. 14 tit. 5 part. 6.—si transmittat eo vivente fideicommissum, tunc illud ad hæredes benè transit, ibidem in n. 10.—an fideicommissum restituere teneatur procuratori in rem suam, illius scilicet, qui illud habere debet, n. 10 dict. l. 14 tit. 5 part. 6.—si hæreditatem adire nolit, qualiter per judicem debeat compelli; et an tunc si compulsus restituit, debeat habere quartam Trebellianicam, vel ex eo perdat jus dicendi nullum fideicommissum, ibidem in n. 12.—Et an hodie de jure regni ista coactio necessaria sit, an verò sine eo statim hæreditas transeat ad substitutum fideicommissarium, dict. n. 12 dict. l. 14 tit. 5 part. 6. —Fideicommissarius universalis, an debeat habere tempus ad deliberandum, n. 3 l. 1 tit. 6 part. 6. — an possit petere ab hærede, ut faciat inventarium, num. 2 l. 5 tit. 6 p. 6. — an possit detrahere Falcidiam, si hæres non detraxit, n. 1 in proœmio t. 11 part. 6.—an ab hærede fructus hæreditatis petere possit, et quando, et quales, num. 3, 4, 6 et 7 l. 8 tit. 11 part. 6.—Et an fideicommissario competat beneficium l. final. *C. de edicto Divi Adriani tollend.* vide n. 1 l. 2 tit. 14 part. 6.

Fideicommissum factum si decesserit sine liberis, in filiis ipsius decedentibus sine filiis fideicommissum non habet locum, n. 18 in princ. l. 2 tit. 6 part. 2. — inducitur ex conjecturata mente defuncti, dict. n. 18 dict. l. 2 tit. 6 part. 2. — Et an in restitutione fideicommissi universalis veniat, quod hæres habuit ex pacto de revendendo tanto à defunto, n. 5 l. 18 tit. 11 part. 4.—Fideicommissum relictum in defectum filiorum, an deficiat stantibus filiis adoptivis, n. 1 in proœmio, tit. 16 part. 4. — si diminuatur pro dote, licèt postea illa dos revertatur ad illum, qui illam dedit, an et tunc reincidat in fideicommissum, de quo dos extracta fuit, n. 1 quæst. 43 l. 10 tit. 26 part. 4.—Et an cùm hæres restituit hæreditatem per fideicommissum, possit deducere quartam, si sit judicatus indignus per testatorem, n. 6 l. 23 tit. 1 p. 6.—Et an sit locus fideicommisso, quando institutus fuit post ejus mortem gravatus restituere, etsi postea filios haberet, et quando, et qualiter hoc procedat, et in quibus, glos. l. 10 per text. ibi, tit. 4 part. 6.—Et an jus petendi fideicommissum ad hæredes fideicommissarii transmittatur, quando fideicommissarius ante gravatum decessit, num. 12 dict. l. 10. —Fideicommissum ut relinqui possit, an necessario requiratur hæredis institutio, et quid hodie, n. 2 l. 14 t. 5 part. 6.—per quæ verba relinqui vel fieri possit, n. 3 dict. l. 14 per text. ibi.—debet restitui statim, vel post tempus, ad testatoris voluntatem; et quid si gravatus interim deportetur, et bona ejus publicentur, ibid. in n. 4.—et quid si gravatus restituere hæreditatem intret monasterium, an substitutus possit ante ipsius mortem petere fideicommissum, ibidem.—Fideicommissum relictum simpliciter post mortem aliquorum, an intelligatur post mortem omnium, vel an substitutus admittatur statim ad partem cujuslibet morientis, ibidem.—in dubio videtur relictum ab ipso instituto, licèt post ejus mortem relinquatur, dict. n. 4 ad fin.—relictum post certum tempus, vel sub conditione, an possit restitui ante diem, vel pendente conditione, dict. n. 4 in fin. dict. l. 14 tit. 5 part. 6. — potest relinqui ab illis qui testamenti factionem habent, n. 5 dict. l. 14. — quibus fieri possit, et quid si relinquatur omnibus hominibus alicujus civitatis, ibi num. 6.—si relinquatur Canonicis alicujus ecclesiæ, an ipsis, vel ecclesiæ, relictum esse videatur, ibid. —universale relictum ab incapaci instituto, quando in totum erat incapax, an valeat, etiamsi statim gravetur restituere, et quid de jure regni, n. 7 dict. leg. 14 t. 5 p. 6. —debet ab hæredibus fideicommissarii restitui, si gravatus antea decessit, ibid. in n. 8. —quando restituitur alicui, quæ in tali restitutione veniant, n. 9 ibid.—si vivente fideicommissario sit delatum, an transmittatur ad hæredes, ibidem in n. 10.—conditionale ante eventum conditionis nunquam transmittitur, etiamsi esset de liberis ad liberos, ibidem. —Et an jus fideicommissi universalis cedi et delegari possit, ibid. —Et an procurator in rem suam possit fieri restitutio fideicommissi, ibi.—Fideicommissum debet ab hærede restitui, qui si nolit, judicis officio compelli debet, et qualiter; et an quando coactus restituit, debeat habere quartam Trebellianicam, et an tunc perdat jus dicendi nullum fideicommissum, n. 12 dict. l. 14.—Et an hodie stante lege Ordinamenti hæc coactio necessaria sit, an vero ipso nolente adire, statim hæreditas transeat ad substitutum fideicommissarium, dict. n. 12. —Fideicommissum universale, an conservetur rupto testamento ex causa præteritionis vel exhæredationis, n. 8 in fin. l. 7 tit. 8 part. 6.—an à filio relinqui possit, n. 3 l. 1 tit. 9 part. 6.—Et in fideicommissis prædominatur mens et voluntas testatoris, n. 3 l. 14 tit. 3 part. 6.—Fideicommissum debetur ab hærede hæredis, etiamsi hæres illud hæredi non roget, si à primo testatoris sibi rogatum fuit, n. 1 l. 4 tit. 9 p. 6.—nominatim relinqui non potest à persona non honorata, licèt postea casu fortunæ ille succedat præter judicium testatoris, n. 2 dict. l. 4. — vel legatum conditionale, an ad hæredes transmittatur ante conditionis implementum, n. 6 l. 34 per text. ibi, tit. 9 part. 6.— Et an Princeps sine causa possit auferre jus futuri fideicommissi, n. 2 quæst. 28 et 29 l. 3 tit. 13 part. 6. — Fideicommissum an valeat quando pater aliquid filio spurio relinquit stantibus filiis legitimis, et rogavit alteri restituere, n. 4 l. 10 tit. 13 part. 6.

Fidejussio militum qui debent esse occupati in Regis servitio, an teneat, licèt ipsi huic privilegio renuntient, n. 1 l. 2 tit. 12 part. 5.—Episcoporum vel Clericorum, si ab eis facta sit, an illos obliget, et ex quibus solvere possint, et teneantur, ibidem in n. 3.—mulieris in quibus casibus valeat, et quando, et qualiter, et quibus concurrentibus fieri possit, gloss. l. 3 ibi.—mulieris facta pro marito non tenet ipso jure, etiamsi præcedat Vellejani renuntiatio, ibidem in n. 6.—Et an possit huic beneficio in isto casu renuntiare; et quid si ibi juramentum intervenit, dict. n. 6.—Et quid si renuntiatio fiat coram testibus scriptura non interveniente, an illa aliquid operetur, ibidem.—Fidejussio mulieris an teneat, quando pro fidejubendo pretium recepit, et quale istud pretium esse debeat, ibidem in n. 9.—Et quid si vestita fuerit veste virili animo decipiendi, ibidem in n. 10 per illum text. ibi.—Fidejussio an teneat, quando fidejussor in plus quàm principalis fuit obligatus, et ex quibus hoc perpendatur, et quando istud non procedat, n. 1 l. 7 per text. ibi, tit. 12 part. 5.—an teneat quando principalis promisit decem corbes frumenti, et fidejussor promisit æstimationem eorum, vel si principalis promittat factum, et fidejussor pecuniam, n. 1 l. 7 ibid.—an teneat saltim in tantum quantum principalis, quando fidejussor in plus se obligavit, quàm principalis, vel an tunc ad nihilum teneatur, ibidem in num. 2. —Et quid si fidejussor in diverso loco dare promisit, an et quando tunc fidejussio vitietur, ibidem in n. 3.—Fidejussio facta in causa criminali, an duret mortuo fidejussore, et quid in causa civili, num. 1 l. 16 t. 12 p. 5. —mulieris etiam ob piam causam factam non valet; et quid si fiat pro redimendo patre capto in carcere, et an tunc teneatur renuntiare Vellejano sub exhæredationis pœna, n. 18 l. 4 tit. 7 part. 6.—qualiter concipi debeat, cùm quis criminaliter accusatus relaxatur sub fidejussoribus, n. 5 in fin. l. 16 tit. 1 part. 7.

Fidejussor si sit clericus alicujus laici, an judex laicus illum compellat satisfacere, n. 2 l. 45 tit. 6 part. 1.—Fidejussores dicuntur patrini suscipientes parvulos de sacro fonte, quantum ad eos erudiendos, n. penult. l. 6 tit. 4 part. 1.—Fidejubens quòd solvet debitum contractum ex administratione rerum publicarum, rectè poterit ordinari, licèt de præsenti non solvat, n. 2 in fin. l. 23 tit. 6 part. 1.—Fidejussores an sint dandi ab illis, qui tutelas suscipiunt, n. 6 ad fin. l. 3 tit. 15 p. 2. —Fidejussor de judicato solvendo, ante finitam litem benè admittitur, postea verò non, n. 4 l. 41 tit. 2 p. 3. —Fidejussores minorum, qui pro eo promiserunt solvere, si in sententiam arbitri non consenserint, an teneantur, si minor sententiæ noluerit parere, n. 3 l. 25 t. 4 p. 3. —Fidejussor, qui de voluntate debitoris juravit, quòd pro eo solvit, an ex tali juramento habeat regressum contra

debitorem, n. 7 l. 17 tit. 11 part. 3. — an possit esse testis in causa sui debitoris principalis, n. 2 l. 18 t. 16 part. 3.—dandus est creditori per debitorem, si terminus solutionis per Principis privilegium sit sibi prorogatum, n. 2 l. 33 tit. 18 part. 3. — si se obliget ut principalis, an et tunc ipse et principalis dicantur duo correi, n. 1 l. 57 tit. 18 part. 3. — Et an et quando possit fidejussor prius conveniri, ibi. — Fidejussor, qui promisit quòd venditor aliquid faciet, factum suum promittere videtur, id est, se curaturum, etc. n. 2 l. 57 tit. 18 p. 3. — qui pro aliquo intercedit, etiam sine ipsius rogamine, habet contra eum actionem mandati, nisi illud sibi impediatur, ibi in n. 3. — si agat actione mandati contra minorem, an minor possit contra eum petere restitutionem, n. 8 l. 59 tit. 18 part. 3.—quando possit accedere in contractibus minorum, num. 9 dict. l. 59.—Fidejussoria obligatio tanquam accessoria rei cohæret, n. 6 l. 64 tit. 18 part. 3.—Fidejussor simpliciter promittendo, videtur promittere eodem modo quo principalis, n. 14 l. 70 tit. 18 part. 3.—an possit se obligare in duriorem causam, quàm principalis, dict. n. 14.—tutoris qualiter se obligare possit pro tutore, et an in ipsum fiat executio priùs quam tutore excusso, n. 6 l. 94 tit. 28 p. 3. —filiifamilias pro mutuo ab ipso recepto, an ad aliquid teneatur, et quando, n. 1 cum sequentib. l. 4 per text. ibi, tit. 1 part. 5.—Fidejussor, qui à debitore principali pro indemnitate pignus recepit, eo pacto, ut si intra certum tempus illum ab obligatione non extraxerit, quòd pignus sic datum sit suum, an tale pactum teneat, vel non, n. 3 l. 41 tit. 5 part. 5. — idoneus non est homo cavilosus, vel ille, qui sine litigio nunquam solvit, n. 2 l. 14 tit. 10 part. 5. — an possit conveniri in loco domicilii rei principalis, quando reus promisit solvere Hispali, et non solvit, n. 4 l. 13 tit. 11 part. 5. — si ad certam diem aliquem in judicio sistere promisit, si ad illud tempus illud non faciat, sed post duos, vel quinque dies post elapsum tempus, an in pœnam incurrat, gloss. l. 36 per text. ibi, tit. 11 part. 5.—est nomen generale, et qualiter diffiniatur illud sumendo in specie, n. 1 l. 1 t. 12 part. 5.—Et quid in causa criminali, si aliquis sub pœna aliquem in judicio sistere promisit, n. 1 l. 17 tit. 12 part. 5. — Fidejussor dicitur, quando quis rogatus vel cum mandato fidejubet, sponsor verò dicitur, quando sine eo, ibidem in n. 3. — an dicatur ille, qui promisit solvere nomine alicujus simpliciter, dict. n. 3 dict. l. 1 tit. 12 part. 5.—Et quid si aliquis promisit fidejubere pro aliquo, an sine illo se obligare teneatur, ibi dem.—Et an ille, qui habet mandatum de fidejubendo, videatur etiam habere de solvendo, ibi dem. — Fidejussor an possit pecuniam recipere pro fidejubendo, ibidem in n. 4.—an possit esse miles, et quid si privilegio sibi competenti renuntiet, n. 1 l. 2 tit. 12 part. 5. Et quid in Episcopis, Clericis, vel Religiosis, et an fidejubere teneantur; et quid si de facto fidejusserint, an obligentur ex fidejussione, saltim ut solvant ex bonis patrimonialibus, vel ex redditibus episcopatus, ibi n. 3. — Et an, et in quibus casibus mulieres fidejubere possint, et quibus concurrentibus, et intervenientibus, et qualiter, gloss. l. 3 ibidem.—Et an cùm fidejubet præsumatur certiorata, et quid si juret fidejussionem, vel illud asserat notarius, ibi in n. 4. — Et an talis renuntiato Vellejani aliquid operetur, si velit pro marito fidejubere, ibidem in n. 6.—Et an possit huic beneficio in isto casu renuntiare; et quid si sibi juramentum intervenit, dict. n. 6. — Et quid si postquam fidejussit, actum illud reiteravit, n. 7. ibi per illum text.—Et quid si mulieri sit datum pretium pro fidejubendo, et quale pretium istud esse debeat, ibi n. 9.—Et quid si accepit vestem virilem animo decipiendi, ibid. in n. 10 per illum text.—Fidejussor minoris an pro eo obligetur, si dolus intervenit, et quando, n. 1 l. 4 per text. ibi, t. 12 part. 5.—minoris an obligetur, si contractus gestus per minorem fuit nullus ex aliqua causa, ibi n. 3. — Et quid si minor restituatur, quia minori pretio vendidit, an tunc teneatur fidejussor evictionis, n. 4 dict. l. 4 tit. 12 part. 5.—Et quid si minor agere jure communi tanquam deceptus ultra dimidiam, an tunc fidejussor evictionis possit conveniri, ibidem. — Fidejussor an possit accedere civili obligationi tantùm, vel pro eo, qui tenetur officio judicis, n. 2 l. 5 t. 12 part. 5. — an possit accedere obligationi, qua quis tenetur ad factum, dict. n. 2 ad fin., et n. 1, et n. 7 ibi.—an accedat pro eo, contra quem potest peti in integrum restitutio, ibidem.—quare non ùtitur exceptione rei, quando reus tantùm naturaliter obligatur, n. 7 dict l. 5. — Et quid si fuit ignorans se accedere naturali tantùm obligationi, an tunc possit excipere, ibidem. — Fidejussor an obligetur ex pacto nudo, vel ex simplici promissione stante hodie l. Ordinamenti, vel an requiratur, quòd obligetur verbis, et interveniente stipulatione, n. 1 dict. l. 7. — si in plus se obligaverit, quàm principalis, an fidejussio valeat, et quando, n. 1 l. 7 ibidem.—Et ex quibus colligatur fidejussorem se in plus obligare, dict. num. 1 dict. l. 7.— Et quid si principalis promittat decem corbes frumenti, et fidejussor promittat earum æstimationem, an teneat fidejussio, ibidem.—Fidejussor benè potest promittere pecuniam, quando principalis promittit factum, ibidem. —Et quando fidejussor plus promittit, quàm principalis, an tunc debeat attendi, an scienter, vel ignoranter fecerit, dict. n. 1 in fin. dict. l. 7 tit. 12 part. 5. — qui se in plus obligavit, quàm principalis, an in nihilum teneatur, vel saltim in eo tantùm, in quo principalis tenebatur, ibidem in n. 2. — Et quid si in diverso loco dare promisit, an et quando tunc fidejussio ex hoc vitietur, ibidem in n. 3. — Fidejussores plures si simpliciter recipiantur, non tenetur quilibet in solidum, sed pro virili, secus tamen si in solidum se astringerunt, n. 1 l. 8 ibidem.—Et an, quando sunt plures fidejussores, unus ex eis teneatur denuntiare creditori, quòd conveniat fidejussorem in parte sua, si dubitetur illum effici non solvendo; et quid si tunc creditor illud non fecerit, ibidem in n. 4 et 7. — Fidejussores simpliciter accepti, si omnes sunt solvendo, á quolibet debet pars sua peti, et an idem sit in fidejussoribus de judicato solvendo, n. 5 dict. l. 8 tit. 12 part. 5. — Et qualiter creditor aget contra plures fidejussores, quando scit unum ex eis non esse solvendo, n. 5 ad medium.—Et quid si aliqui ex fidejussoribus sint præsentes, aliqui verò absentes, an tunc sit divisioni locus, dict. n. 5 in medio. — Et quid si plures fidejussores non fuerint simul recepti, sed unus hodie, alter ex intervallo, an isti inter se habeant beneficium divisionis, ac si simul recepti essent, ibidem ad fin.—Et an fidejussores diversorum habeant istud beneficium divisionis, ibidem.—Et an fidejussor, qui non potest effectu aliter conveniri, an faciat locum huic beneficio, ibid.—Fidejussor si effectus sit pauper, an hoc impunetur aliis fidejussoribus, vel creditori, n. 4, 7 et 8 dict. l. 8 tit. 12 part. 5.—Et quid si duo fidejusserunt distributivè unus in decem, alius in residuo, et ille, qui in decem fidejussit, non sit solvendo, an alter teneatur in solidum, dict. n. 8.—Fidejussor non debet prius conveniri, quàm principalis, et quid si de hoc non opponat, n. 1, 2 et 3 l. 9 ibi per illum text. — Et quid si notorium sit, principalem non esse solvendo, dict. n. 2. — Fidejussor an teneatur ad id quod principalis, quando ipse decessit sine hærede, ibidem.—si se obliget ut principalis, an tunc prius necessaria sit excussio principalis, ibidem. — Et quid si principalis habeat bona alibi, quam in loco domicilii, vel ubi contraxit, an illa prius discuti debeant, antequam perveniatur ad fidejussorem, ibidem. — Fidejussor cùm convenitur, an prius possit objicere creditori, ut pignus debitoris quod habet, prius vendat, n. 5 dict. l. 9 tit. 12 part. 5.—Et quid si plures se obligent ad faciendum aliquid, ita ùt quilibet teneatur in solidum, an dicantur duo rei debendi, ac si promisserint aliquid dare, n. 2 l. 10 tit. 12 part. 5.—Et an inter plures correos, qui promiserunt aliquod factum, habeat locum beneficium divisionis, dict. n. 2.—Et quid si duo fidejusssores se obligaverunt per instrumentum habentem executionem paratam, an tunc beneficium divisionis illis competat, vel quilibet ex eis teneatur in solidum, n. 4 dict. l. 10 tit. 12 part. 5.—Fidejussores an possint renuntiare beneficio divisionis de quo in authent. *hoc ita C. de fidejuss.* vide d. n. 4. — Fidejussor in solidum non tenetur ad partem correi, quando sunt plures, si ille sit solvendo, ibid. in n. 5.—qui pro alio solvit, potest petere cessionum sibi fieri; et quid si non statim, sed post intervallum petierit, n. 1 et 2 l. 11 t. 12 p. 5.— Et quid si creditor nolit hanc actionem sibi cedere, et quo jure agat contra eum, ibid. in n. 2. — Et debet illam cedere etiam contra debitorem principalem, et debet cedere necdum actiones personales, sed etiam jura pignorum, et hypothecæ ibi n. 3.—Et quando ei obstet exceptio cedendarum actionum, si nolit cedere, ibidem.—Et an ista exceptio obstet, quando fidejussor erat obligatus per instrumentum quarentigium, et qualiter hoc procedat, dict. n. 3 l. 11 tit. 12 part. 5.—Fidejussor an possit petere, ut sibi ostendatur, et exhibeatur instrumentum debiti principalis, dict. n. 3.—an possit petere cessionem actionis contra tertium possessorem, et quando non, dict. n. 3.—an possit huic beneficio cedendarum actionum renuntiare, dict. n. 3.—si generaliter renuntiet beneficio fidejussorum, an per hoc excludatur beneficium cedendarum, ibidem.—si renuntiavit generaliter omnium legum auxilio, an per hoc excludatur exceptio cedendarum, ibidem. — qui in totum solvit, an cessa sibi actione contra confidejussores, illos in solidnm vel pro parte possit convenire, ibid. in n. 4. — Et an creditor teneatur omne jus, quod habet, cedere huic fidejussori solventi, et sic, an alios confidejussores convenire possint in solidum, ibi in n. 5.—Fidejussor solvens in dubio, videtur solvere pro sua obligatione, et ex intervallo potest sibi fieri cessio, ibidem n. 7. — quando, licèt solvat, illud à principali recuperare non possit, et in quibus casibus, n. 1 et 2 l. 12 per text. ibi, tit. 12 part. 5.—quando possit compellere reum, ut ante solutionem liberet eum à fidejussione, gloss. l. 14 ibi per illum text.—duorum correorum, si unus ex eis dilapidat bona sua, an ipse tunc possit agere contra utrumque, n. 8 dict. l. 14 tit. 12 part. 5.—quas actiones opponere possit in favorem rei principalis, si illas sciat, n. 1, 2, 3 et 4 l. 15 ibi. — Et an sententia lata in favorem rei principalis prosit fidejussori suo, et quando, n. 4 dict. l. 15 tit. 12 part. 5.—Fidejussor potest uti exceptione reo competenti, etiamsi reus nolit ea uti, vel non fuit usus, cùm posset, n. 5 dict. l. 15. — Et an fidejussor gaudebit tali exceptione, etiamsi obtulerit se ad fidejussionem, cùm non esset rogatus, ibidem.—Fidejussor potest opponere exceptionem, etiam reo invito, dict. n. 5.—Et tenetur reus dare fidejussori probationes ad exceptiones quas opponere vult, ibidem.—Fidejussor potest petere à reo etiam petente lite, ut det sibi expensas ad litem, sive pecuniam pro expensis, ibidem.—Et quid si exceptio, quæ à principio competebat, tàm reo, quàm fidejussori, postea cesset in debitore, ibidem.—Et quando valeat pactum de non petendo, fidejussori factum, et quid si fiat debitori, ibid. in n. 6.—Fidejussor an possit opponere de exceptione personali competenti personæ debitoris tantùm, ibi n. 9. —an possit agere contra debitorem principalem, si illum non certioravit, ut sua uteretur personali exceptione, n. 10 dict. l. 15 tit. 12 part. 5.—an liberetur morte rei principalis, dict. n. 1 dict. l. 16.—Et quid si aliquis sub pœna fidejussit reum criminis ad certam diem in judicio sistere, si non faciat, an tunc statim in pœnam incidat; et an idem sit dicendum in causis civilibus, n. 1 l. 17, et n. 5 l. 18 tit. 12 part. 5.—Et quid si et tunc fidejussor juret illum sistere, an aliquam dilationem habere possit, n. 2 d. l. 17.—Fidejussor an possit reum defendere in quocumque crimine, ut à pœna liberetur, n. 1 l. 18 tit. 12 part. 5.—si in pœnam incidit, eo quòd promisit aliquem ad judicium trahere sub pœna, et non adduxit, an pœna illa applicetur parti, n. 3 l. 18 tit. 12 part. 5. —an teneatur ad pœnam, si impedimentum intervenit tempore moræ purgandæ, si pœna erat jam commissa, n. 1 l. 19 tit. 12 part. 5.—de judicio sisti sine pœna, si reum non adducat ad diem promissam, sive causa sit criminalis, sive civilis, an arbitrio judicis in pœnam condemnetur, n. 2 ibi.—liberatur à fidejussione, si cùm non esset per scripturam, vel ad diem obligatus, creditor sibi non petiit intra duos menses, ut reum exhibeat, et quando hoc procedat, n. 5 et 6 dict. l. 19.— Et quid si esset per scripturam obligatus, dict. n. 6.— Et si in rebus fidejussoris facta sit violentia per creditorem, an per hoc ipse cadat à jure suo, n. 5 ad fin. l. 11